

Vaše č.j.:
Naše č.j.: VLS-027248/2026/1900
Sp. zn.:
Vyřizuje:
Tel.:
E-mail:

Datum: 15.9.2026

Věc: Rozhodnutí o odmítnutí části žádosti

ROZHODNUTÍ

dle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), VLS jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona rozhodl o žádosti(dále jen „žadatel“) ze dne 9. 9. 2026

takto:

Podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a zákona se v části žádosti č. 2, 3 a 4 žádost žadatele **odmítá**.

Odůvodnění:

Co do části žádosti č. 1 (Seznam konkrétních funkcí (pracovních pozic) tvořících vrcholové vedení podniku (ředitel státního podniku, jednotliví odborní náměstci ředitele, případně další členové nejvyššího vedení) povinný subjekt uvádí následující informace a žádosti takto vyhovuje:

Ředitel státního podniku, ředitelé divizí a ředitelé útvaru (ekonomický, výrobní a správní ředitel).

V části žádosti o informace č. 2 (Celková výše hrubé mzdy (platu) vyplacená jednotlivým osobám na výše uvedených pozicích za uvedené období – tj. r. 2025, rozepsaná pro každou funkci zvlášť), v části žádosti č. 3 (Celková výše vyplacených mimořádných odměn, bonusů či jiných finančních benefitů nad rámec základní mzdy, vyplacená jednotlivým osobám na výše uvedených pozicích za uvedené období, opět rozepsaná pro každou funkci zvlášť) a v části žádosti č. 4 (Obecné zdůvodnění, za jaké konkrétní výsledky či splněná kritéria byly mimořádné odměny a bonusy z bodu 3 jednotlivým manažerům vyplaceny) povinný subjekt žádost odmítá a zdůvodňuje následovně.

Povinný subjekt posoudil střet práva na informace dle čl. 17 Listiny základních práv a svobod a práva dotčených osob na ochranu soukromí a osobních údajů dle čl. 10 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Povinný subjekt rovněž oslovil dotčené osoby a umožnil jim vyjádřit se k zamýšlenému poskytnutí údajů o jejich odměňování. Skutečnost, že dotčené osoby se k věci nevyjádřily či s poskytnutím údajů souhlasily (za současného respektování ochrany osobních údajů fyzických osob dle nařízení GDPR a souvisejících pr. předpisů, a to zejména data narození či bydliště), však sama o sobě neznamená automatickou převahu práva na informace nad právem na ochranu soukromí. Povinný subjekt je povinen přihlížet rovněž k individuálním okolnostem případu známým z jeho vlastní činnosti a zohlednit možné důsledky zveřejnění požadovaných údajů.

Povinný subjekt přitom zohlednil, že žadatel požaduje individualizované údaje vztahující se ke konkrétním fyzickým osobám vykonávajícím vrcholové manažerské pozice (dle žádosti „členů vrcholového vedení“) – v kontextu povinného subjektu tedy ředitel podniku, ředitelé divizí a ředitelé útvaru (ekonomický, výrobní a správní ředitel). Takové údaje mají významnou vypovídací schopnost o majetkových a osobních poměrech konkrétních osob a představují intenzivní zásah do jejich soukromé sféry.

Současně povinný subjekt opětovně přihlédl k závěrům nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16, dle něhož nelze při poskytování platových údajů abstrahovat od konkrétních okolností případu, zejména od rizika zneužití poskytovaných informací a od skutečného přínosu zveřejnění pro veřejnou kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky. Ústavní soud v uvedeném nálezu zdůraznil, že právo na informace nesmí být vykonáváno mechanicky a bez respektu k ochraně soukromého života dotčených osob.

Povinný subjekt dále zohlednil, že nelze vyloučit, že požadované informace mohou být následně využity způsobem zasahujícím do práv a oprávněných zájmů dotčených osob. Z vlastní činnosti je povinnému subjektu známo, že zveřejnění individualizovaných údajů o odměňování vrcholových zaměstnanců může vést například k cílenému oslovování těchto zaměstnanců konkurenčními subjekty, k narušování pracovních vztahů, ke snaze o personální destabilizaci povinného subjektu či ke zvýšenému bezpečnostnímu riziku dotčených osob. Současně nelze vyloučit ani možnost zneužití takových údajů k nezákonnému jednání, včetně korupčního působení či jiných forem nátlaku vůči konkrétním zaměstnancům.

V podmínkách povinného subjektu přitom nelze uvedené důsledky bagatelizovat ani je považovat za hypotetické či čistě abstraktní. Vojenské lesy a statky ČR, s. p. je státním podnikem, který nevykonává pouze běžnou hospodářskou činnost, ale současně plní specifické úkoly na úseku obrany a bezpečnosti státu pro resort obrany. Hospodaří mimo jiné v objektech důležitých pro obranu státu, včetně vojenských újezdů, a podílí se na činnostech bezprostředně souvisejících s fungováním a zabezpečením infrastruktury Ministerstva obrany České republiky.

Vrcholoví manažeři povinného subjektu tak disponují nejen odbornými znalostmi v oblasti strategického hospodaření se státním majetkem, ale též specifickými informacemi o provozu, organizaci a fungování infrastruktury sloužící obraně státu. Jejich personální stabilita proto představuje legitimní veřejný zájem, který nelze redukovat pouze na standardní pracovněprávní rovinu.

Povinný subjekt v této souvislosti přihlédl i k tomu, že zveřejnění individualizovaných údajů o odměňování konkrétních vrcholových zaměstnanců může usnadnit jejich cílené oslovování ze strany soukromých subjektů působících v obdobném odvětví, případně subjektů usilujících o získání osob s detailní znalostí fungování povinného subjektu a resortního prostředí. Takové jednání přitom nemusí sledovat pouze běžnou personální konkurenci, ale může mít i širší dopady spočívající v oslabování personální stability subjektu zabezpečujícího úkoly významné z hlediska obrany a bezpečnosti státu.

Ani existence institutů pracovního práva, včetně konkurenčních doložek, sama o sobě nevylučuje možnost personálního přetahování či jiných forem cíleného působení vůči těmto zaměstnancům. Konkurenční doložka navíc nepředstavuje absolutní překážku přechodu zaměstnance k jinému subjektu a neeliminuje rizika spojená s navazováním kontaktů, vytvářením personálního tlaku či oslabováním důvěry a stability uvnitř organizace.

Povinný subjekt rovněž přihlédl k tomu, že vrcholoví manažeři státního podniku nejsou veřejnými funkcionáři v rozsahu srovnatelném s ústavními činiteli nebo volenými představiteli veřejné moci a jejich soukromá sféra proto požívá vyšší míry ochrany. Přestože existuje legitimní veřejný zájem na kontrole hospodaření státního podniku, lze tohoto účelu dosáhnout i méně invazivními prostředky.

Povinný subjekt proto po provedení testu proporcionality dospěl k závěru, že v projednávané věci existují konkrétní a legitimní důvody pro ochranu individualizovaných údajů o odměňování dotčených osob, a to nejen z hlediska jejich soukromí a osobnostních práv, ale rovněž s ohledem na ochranu řádného fungování subjektu plnícího významné úkoly v oblasti obrany a bezpečnosti státu. Z tohoto důvodu povinný subjekt žádost v této části podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 8a zákona č. 106/1999 Sb. odmítl.

Poučení:

Proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace je možné podle § 16 odst. 1 zákona ve spojení s § 86 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání. Odvolání se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí, přičemž o odvolání rozhoduje Úřad pro ochranu osobních údajů.

podepsáno elektronicky

Přílohy: bez příloh